

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/137/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511010700
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1511010700.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému M. a spol., pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/145/2011 zo dňa 12.09.2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. apríla 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/145/2011 zo dňa 12.09.2013 boli obžalovaní M. a B. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V sp. zn. 2Pv 525/2010 zo dňa 07.09.2011, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 17.07.2010 v čase asi o 13,30 hod. v K. na C. ulici č. XX vedľa spoločnosti B., C. preskočil B. plot a vnikol do areálu spoločnosti B. kde odcudzil nerezovú vaňu nachádzajúcu sa pri otvorených dverách hangára, ktorú následne prehodil cez plot smerom na ulicu, kde ju nebohý M. spolu s obvineným M. naložili na fúrik a odtlačili do zberných surovín na C. ulici č. XX v K., kde ju nebohý M. a B. predali za 31,- Eur, ktoré si následne rozdelili v podieloch M. a M. po 10,- Eur a B. po 11,- Eur, čím svojím konaním spôsobili spoločnosti B. Bratislava, IČO 35949091 vo výške 348,50,- Eur,

obvinený M. sa tohto konanie dopustil napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 3T 87/2009 zo dňa 04.11.2009, právoplatným dňa 14.01.2010 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.,

obvinený B. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T 28/02009 zo dňa 30.01.2009, právoplatným dňa 30.01.2009 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.,

nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor v neprospech obžalovaných, ktoré odôvodnil osobitným písomným podaním tak, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal správne so všetkými dôkazmi produkovanými tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Zosnulý obvinený M. vo svojej výpovedi, ktorá bola prečítaná, jednoznačne usvedčuje zo spáchania predmetného skutku spoluobvinených M. a B.. Nie je zrejmé na základe akých skutočností dospel súd k záveru, že už zosnulý obvinený M. chcel rozložiť zodpovednosť za spáchanie prečinu na viaceré osoby. Výpoveď zosnulého M. je v súlade s výpoveďou svedka O., ktorý uviedol, že vaničku priniesli spolu všetci traja obvinení, pričom sa hádali pred bránou ako si rozdelia peniaze. Navrhol, aby

odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Bratislave dňa 10.04.2014 vykonal vo veci verejné zasadnutie, na ktorom zástupca krajskej prokuratúry navrhol vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora. Obhajcovia obžalovaných ako aj samotní obžalovaní navrhli zamietnuť odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné a to s poukazom na správnosť a zákonnosť prvostupňového rozsudku.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Úvodom treba konštatovať, že v predmetnej trestnej veci už Krajský súd v Bratislave rozhodol uznesením sp. zn. 4To/58/2013 zo dňa 06.06.2013, keď postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por. zrušil predchádzajúci oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/ 145/2011 zo dňa 04.03.2013 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Dôvodom kasačného rozhodnutia odvolacieho súdu bola skutočnosť, že súd prvého stupňa neprečítal výpoveď spoluobvineného M., ktorú vykonal v prípravnom konaní ako zákonný dôkaz, nakoľko pri jeho výpovedi bol prítomný obhajca M., ktorý nenamietal žiadnym spôsobom priebeh výsluchu obvineného.

Súd prvého stupňa v konaní po zrušení rozsudku (§ 327 ods. 1 Tr. por.) sa spravoval právnym názorom odvolacieho súdu a na hlavnom pojednávaní, postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por., prečítal výpoveď obvineného M. z prípravného konania.

Odvolací súd po prieskumnej povinnosti zistil, že pred okresným súdom v konaní po zrušení rozsudku nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu a súd prvého stupňa vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por.

Ak prokurátor vytýka súdu prvého stupňa len chybné hodnotenie dôkazov, tak odvolací súd pripomína, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne, t. j. ak dôkazy hodnotil podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito ako aj vo vzájomnej súvislosti a dospel k logickým záverom, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok len preto, že napríklad sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takomto prípade totiž nie je možné vytknúť napadnutému rozsudku žiadnu vadu (judikatura R 53/1992).

V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že výrok o vine zo spáchania trestného činu nie je možné založiť len na indíciách, domnienkach, na pravdepodobných skutkových záveroch, prípadne na skutočnosti, že nemožno vylúčiť, že skutok spáchali obžalovaní. Výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaných dôkazov. Pokiaľ má byť výrok o vine založený len na osamotej výpovedi už zomretého bývalého spoluobvineného, musí byť takáto výpoveď presvedčivá, logická, zrozumiteľná, vierohodná a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľná, či dokonca vyvrátená. To platí o to viac, ak ide o výpoveď osoby, ktorá vypovedala v procesnom postavení obvineného, pretože obvinená osoba sa môže obhajovať akýmkoľvek spôsobom a to napríklad aj tak, že svoju vlastnú vinu bude zoslabovať jej rozložením aj na iné osoby. Pokiaľ ide o procesnú použiteľnosť výpovedí z prípravného konania, tak je nutné uviesť, že obžalované osoby musia mať možnosť osobne, prípadne prostredníctvom svojho obhajcu, klásť osobe, ktorá ich usvedčuje (respektíve môže ich usvedčovať) otázky, prípadne viesť výsluch takejto osoby. Ak sa tak nestane, stáva sa výpoveď vykonaná v prípravnom konaní procesne nepoužiteľnou v konaní pred súdom a to aj napriek tomu, že inak bola v prípravnom konaní vykoná v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Alebo povedané inak, ak bola konkrétna osoba vypočutá v prípravnom konaní v súlade so zákonom a následne takáto jej výpoveď bola na hlavnom pojednávaní

prečítaná, neznamená to automaticky aj použiteľnosť takéhoto dôkazu pri ustáľovaní skutkového stavu veci. Skutočnosť, že určitý dôkaz sa v kontexte s ostatnými vykonanými dôkazmi dostane do pozície jediného, či rozhodujúceho usvedčujúceho dôkazu znamená, že takýto dôkaz musí byť vykonaný kontradiktórne (t. j. obžalované osoby musia mať možnosť aspoň raz v priebehu trestného stíhania klásť osobe, ktorá ich usvedčuje otázky a mať možnosť spochybňovať jej výpoveď). Ak takýto postup nie je možný, súd nemôže pri hodnotení dôkazov vziať takýto dôkaz do úvahy a len na ňom založiť výrok o vine.

Odvolačný súd sa stotožňuje s argumentmi súdu I. stupňa v tom, že z prípustných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nemožno urobiť bez rozumných pochybností záver o vine obžalovaných zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo nevyhnutným aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaných).

Pokiaľ ide o dôkaznú situáciu, tak je potrebné uviesť, že pôvodne bol spoluobvineným aj M., ktorý však po podaní obžaloby zomrel a jeho trestné stíhanie bolo zastavené uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T 145/2011 zo dňa 01.03.2012, právoplatným dňom 13.03.2012. Táto osoba vypovedala vo veci v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného a to dňa 11.01.2010 a dňa 03.05.2011. Pri druhej výpovedi obvineného M. bol sice prítomný obhajca M., avšak išlo o obhajcu, ktorý bol ustanovený opatrením Okresného súdu Bratislava V práve obvinenému M. (č. l. 14), pretože ten bol vo výkone trestu odňatia slobody a išlo o dôvod povinnej obhajoby. Zo zápisníc o výpovediach obvineného M. vyplýva aj to, že spoluobvinené osoby B. a M. sa týchto výsluchov nezúčastnili a nakoľko obvinený M. zomrel, nemali nikdy možnosť v priebehu trestného konania klásť M. otázky, respektíve viesť jeho výsluch a spochybňovať ho. Obžalovaní M. a B. (prípadne ich obhajcovia) nemali teda možnosť viesť kontradiktórny výsluch M. ani v prípravnom konaní a ani v konaní pred súdom, pričom výsluch M. z prípravného konania má byť jediným (priamym), či rozhodujúcim usvedčujúcim dôkazom obžalovaných.

Odvolačný súd opakuje a zvyrazňuje, že pokiaľ výpoveď zosnulého obvineného M. má byť rozhodujúcim usvedčujúcim dôkazom vo veci zvyšných dvoch obžalovaných, potom v takýchto prípadoch je vždy nevyhnutné, aby mal obžalovaný možnosť viesť kontradiktórny výsluch takejto osoby (a je bez významu, či ide o osobu v procesnom postavení svedka alebo spoluobvineného). V opačnom prípade nie je možné hovoriť o spravodlivom procese a dochádza k porušeniu článku 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len Dohovor), ktoré vyslovene stanovuje, že „každý, kto je obvinený z trestného činu má tieto minimálne práva a to (okrem iného) právo vyslúchať alebo dať vyslúchať svedkov proti sebe a dosiahnuť predvolanie a výsluch svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok, ako svedkov proti sebe“ (pojem svedok sa tu vykladá autonómne, teda zahŕňa aj spoluobvineného a podľa okolností prípadu aj napríklad znalca). K uvedenému je nutné dodať, že Dohovor je priamo vykonateľný na území Slovenskej republiky (na jeho vykonanie nie je nutný osobitný zákon), pričom v zmysle článku 7 ods. 5 Ústavy SR majú takéto medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách prednosť pred slovenskými zákonmi. Z tohto dôvodu je nutné postupovať v trestnom konaní tak, aby bol dodržaný nielen Trestný poriadok, ale aj Dohovor.

Pokiaľ ide o výklad článku 6 ods. 3 písm. d) Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, tak obsah tohto článku vyložil Európsky súd pre ľudské práva tak, že „ak ide o výpoveď, ktorá môže mať rozhodujúcu alebo významnú úlohu pri uznaní obvineného za vinného a ktorá nebola v prípravnom konaní vykonaná za podmienok kontradiktórnosti, možno ju na hlavnom pojednávaní v konaní pred súdom prečítať len vtedy, ak svedok (spoluobvinený) opätovne na hlavnom pojednávaní vypovedal. V prípade ak opätovná výpoveď takejto osoby na hlavnom pojednávaní už nie je možná, pričom jeho výpoveď v prípravnom konaní nebola vykonaná za podmienok kontradiktórnosti, nemožno na nej založiť odsúdenie obvineného (primerane napríklad rozhodnutie Európskeho súdu Unterpertinger v. Rakúsko, Kostovski v. Holandsko, Windisch v. Rakúsko, Van Mechelen a ďalší proti Holandsku, Ludi proti Švajčiarsku).

Z uvedenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva možno vyvodiť, že ak by súd prvého stupňa založil odsúdenie obžalovaných len alebo v prevažnej miere na výpovedi zosnulého spoluobvineného M. a to bez toho, aby obžalovaní (prípadne ich obhajcovia) mohli viesť jeho kontradiktórny výsluch, išlo by o porušenie vyššie uvedeného článku Dohovoru a súdny proces proti obžalovanému by nebolo možné označiť za spravodlivý.

Krajský súd uzatvára, že na výpovedi zosnulého spoluobvineného M., ktorú vykonal v prípravnom konaní nie je preto možné založiť odsúdenie obžalovaných a pri zisťovaní skutkového stavu veci nie je možné na ňu vôbec prihliadať, nakoľko sa stala v konaní pred súdom procesne neprípustným dôkazom.

Pokiaľ ide o zvyšné dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní, tak obžalovaný B. poprel spáchanie prečinu. Vypovedal, že s C. išli pomôcť A., ktorý ich zavolať, že potrebuje niečo odniesť do zberu. Vaňu mal schovanú v kríkoch. Nezaujímalo ho odkiaľ tú vaňu má. S mužom v zberných surovinách komunikoval A. a peniaze dával tento muž A.. Spoločne si išli kúpiť drogy. Obžalovaný M. využil svoje právo a k veci odmietol vypovedať.

Svedok - poškodený T. vypovedal len ohľadne okolností spáchania prečinu krádeže, k možným páchatelom sa vyjadriť nevedel. Svedok O. vypovedal, že vaničku priniesli A.. Všetkých troch poznal už predtým, nakoľko chodievali do zberných surovín a častejšie nosili rôzne veci. Hlavný organizátor bol A. a tí dvaja mu pomáhali. On sa prvý trel pre peniaze. Aj teraz dal peniaze do rúk A.. Nevie ktorý z nich mu oznámil, že to nie je kradnuté.

Súd druhého stupňa konštatuje (príčom to ani nebolo medzi stranami sporné), že dňa 17.07.2010 došlo k spáchaniu prečinu krádeže podľa § 212 Tr. zák., nakoľko z areálu spoločnosti B. bola odcudzená nerezová vaňa v hodnote 348,50 Euro, ktorá sa následne našla v zberných surovinách. Vzhľadom k uvedenému je možné dospieť k záveru, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. aj podľa názoru odvolacieho súdu, z vykonaného dokazovania však nevyplýva (mimo rozumné pochybnosti), že sa stíhaného skutku dopustili práve obžalované osoby a to spôsobom, ktorý je uvedený v obžalobe, t. j. preskočenie plotu obžalovaným O., vniknutie do areálu spoločnosti a prehodenie nerezovej vane cez plot, kde čakali M. a obžalovaný M., ktorý ju naložili na fúrik a odtlačili do zberných surovín. Z výpovedí obžalovaných (obžalovaný B. poprel účasť na spáchaní trestného činu a obžalovaný M. odmietol vypovedať) a ani z výpovede svedka O. nie je možné, nepochybne, vyvodiť takýto priebeh skutkového deja. Svedok O. nebol prítomný pri spáchaní trestného činu krádeže a preto sa ani nemohol vyjadriť k tomu akým spôsobom sa obžalovaní dostali k nerezovej vaničke. Vypovedal len to, že ju spoločne priniesli do zberných surovín. Z tejto skutočnosti možno vyvodiť určité podozrenie, či domnienku, že sa obžalovaní mohli na spáchaní trestného činu krádeže podieľať spoločne s M., avšak výrok o vine nie je možné založiť len na indíciách, či domnienkach, že nemožno vylúčiť, že sa obžalovaní skutku dopustili tak, ako je uvedené v obžalobe. Napokon, nie je vylúčený ani taký priebeh skutkového deja, že trestného činu krádeže sa dopustil len M. (prípadne aj s inou osobou) a obaja obžalovaní mu len prišli pomôcť s odnesením nerezovej vaničky, tak ako to naznačil vo svojej výpovedi obžalovaný B.. Súd prvého stupňa preto správne aplikoval právnu zásadu „in dubio pro reo“ a obžalovaných postupom podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil spod obžaloby.

Odvolací súd uzatvára, že v konaní pred súdom prvého stupňa nebol produkovaný žiadny priamy dôkaz, respektíve súhrn nepriamych dôkazov, ktoré by jednoznačne a nepochybne usvedčovali obžalovaných zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Odvolací súd pritom nekonštatuje, že obžalovaní sa nedopustili skutku uvedeného v obžalobe, ale konštatuje, že nebolo bez rozumných pochybností preukázané, že sa skutku uvedeného v obžalobe dopustili. Nedokázaná vina tu má však rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina a tým je za použitia právnej zásady „in dubio pro reo“, oslobodenie spod obžaloby.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.